

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Et quomodo in Anglia secta nova repugnet antiquæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

Sectæ Lutherana moderna, & antiqua in Anglia antilogia & discrepantia manifesta.

Patella, in mutatione Libri authenticæ publicarum precum, quem sibi ab initio pro puro Dei Verbo, & fidei suæ instrumento Secta Lutherana proposuit. Nam in prædicto Libello sub Rege Eduardo & Elisabetha Regina pro vera Scriptura legebatur Tobie Caput quintum, sextum & octavum. Danielis Caput 14. & quedam ex 13. Ex Ecclesiastici cap. 46. non pauca. Hæc autem omnia aliaque, sub Jacobo Rege eadem Ecclesiæ ex Libro publicarum precum tantquam apocrypha penitus expunxit: uti aperte ostendit Examen Libelli publicarum precum prælo datum anno 1610. pag. 30. quomodo verò potest esse eadem Ecclesiæ quæ eandem non habet Scripturam? In qua quod illa pro Verbo Dei olim admisit, hæc pro apocrypho modo expunxit? Manifestum sanè est vel illum pro Scriptura ista approbando, vel hanc reprobando in fide errasse.

Prætereo in his, aliisque dogmatibus loca innumera, in quibus Calvinus, ac multo magis Lutherus secum aperte pugnavit, atque instar fallacis Prothei, uti reserebat, sese in varias doctrinæ formas transfundit. Ex quibus hoc demum conficies argumentum.

Non potest ex Dei Spiritu loqui qui vel semel in doctrina fidei proponenda sibi contradicit: Atqui Calvinus & Lutherus in doctrina fidei quam Dei nomine proponit sæpius eloquitur contradictoria. Ergo non potest Calvinus & Lutherus loqui ex Spiritu divino in doctrina illa quam se Dei nomine scribere ac prædicare profitentur. Sicut in verbo Dei scripto, si vel semel in illo contradictionem apertam deprehendas, in cæteris omnibus tota Scripturæ fides evanescit. Videant igitur, ac seriò agnoscant horum Sectatores, quam fallaces sint Prophetæ ac divini Spiritus penitus vacui, quibus ab initio fidem suam ac salutem crediderunt.

in Hollandia inter Doctores Heterodoxos de ipso Deo, ejusque Attributis aperta repugnantia.

Constat ex publicis eorum utrimque scriptis ab anno 1606. divisos illic Calvini assèclas in Remonstrantes, & Contra-Remonstrantes, qui contra alios ex pura & rigida Calvinæ doctrina, statuunt absolute, Deum esse Auctorem peccati. Unde illos Deum sibi statuere à cæteris Christianis diversum facile demonstratur hoc syllogismo: Deus Calvinistarum est auctor peccati: Atqui Deus Christianorum non est auctor peccati: Ergo non est idem utrorumque Deus.

Quinimò fingere sibi Deum, qui ut sit Deus debet esse bonitas infinita, & simul sit author peccati, est admittere Deum, qui non sit Deus, adeoque ad Atheismum aperte declinare, uti ex ipsis Sectariorum aliqui intulerunt, ut *Tilmanus Hesbuisius*, Lutheranus in *lib. de Errorib. Calvinæ*, & *Sebastianus Castilio*, Calvinista in *lib. de prædestin.* ad Calvinum.

Nullum certè potest esse de ipso fidei Capite & Authore luculentius dissidium: & consequenter in illis Sectis nullus apertior defectus Fidei ad æternam salutem necessaria.

R. P. Arjdek. Tom. I.

Quin & his similia, quæ idem nimis abundè convincunt, in sequentibus proferam.

De Unitate & Æternitate Dei etiam inter se mutuo dissentire deprehenduntur. Nam si admittantur plura increata, necessarium est plures esse Deos. Plura autem increata cum Remonstrantibus statui à Vorstio ostendit *Sladius* in Disceptione. pag. 51. Scilicet hæc quatuor: Dei locus, tempus, materia, Domicilium, quæ Vorstius contendit illius esse naturæ, ut à Deo nec creata fuerint, nec potuerint creari.

Simplicitas in Deo, quæ opponitur omni reali compositioni, ab orthodoxis semper & necessariò admittitur. Hanc autem negare Vorstium cum Remonstrantibus, ex illius Scriptis pars opposita demonstrat. Sic enim in illis Vorstius agit pag. 426. ut omnino reprehendat *Zanchium* proprium Contra-Remonstrantium Doctorem, quod doceat Dei essentiam, vitam, & actionem prorsus idem esse: Contenditque ipse hoc in Deo esse diversitatis, ut aliud sit ipsa Dei substantia vivens, aliud vita, sive vis illa per quam vivit. Et pag. 209. Cum Deus in scriptura dicitur irasci, dolere, reminisci, aut simile quidpiam agere, asseritur aliud & aliud in eo esse, nimirum subiectum & accidens. Denique geneatim pag. 208. *Toridem in Deo accidentalibus sunt, quot decreta de rebus foris efficiendis.*

Omnipotentiam Deo quis unquam negavit præter Ethnicos, & Hæreticos indubitatos? inter quos ipsi heterodoxi qui sunt factionis oppositæ, numerant cum Remonstrantibus suis Vorstium de Deo pag. 226. sic docentem: *Quedam Deo sunt impossibilia: Ergo Deus non est omnipotens: Ant. probatur: Deus non potest mentiri, pati, mori, aut fallere: Ergo cum non possit hæc omnia non est omnipotens.* Præclara in Calvinæ Ecclesiæ de ipso Deo utrimque controversia.

Infinatam Dei substantialem (nam molis nullam habet) cum Remonstrantibus suis quos representat, in quomodo evacuet Vorstius pag. 234. *Deus non est simpliciter infinitus neg. essendo, neg. operando,* & pag. 235. *Est quidem Deus purus actus, sed hoc non vetat quin simul sit in sese finitus.* denique pag. 237. *Quidquid est hoc aliquid, ut seipso finitum est. & ad certum aliquod genus Entis contrarium est.* Ac si apud talium Philosophorum gregem repugnantiam involveret, esse actu hoc aliquid, & simul esse ens infinitæ sive illimitatæ perfectiōis. Testatur hæc præter alios Contra-Remonstrantes fusè *Sladius* in Disput. cum Vorstio de blasphemis hæresibus, & *Atheismus à Jacobo Rege in Vorstii de Deo tractatu.* & *exegesi Apologetica*, nigro thea notatis.

Immensitatem Dei, quæ ubique realiter & substantia-liter existit, admitti necessariò, non debere scribunt utrimque ex Calvinistis plurimi ex mente Calvinæ qui *lib. 1. institutionum capite 13.* sic loquitur: *Scite sibi unus ex veteribus dicere visus est. Deum esse quidquid videmus, & quidquid non videmus: At qui hoc modo in singulas mundi partes divinitatem transfusam esse finxit: &c.* Negatq; alibi tã ipse quam Vorstius immensitatem illam ex scripturis satis probari. Figmentum ergo censent illi realem illam divinitatis in omnes partes transfusionem, docentes sufficere virtuaalem, quæ ubique operatur, etsi ibi non necessariò immediatè existat. Clarè id tradit Vorstius pag. 235. *Non sequitur, ait, Deum immediatè illic suâ substantiâ a se esse, ubicumq; & operatur, quia per causas medias opera-*